

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑
แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. ๒๕๓๑ สภามหาวิทยาลัย จึงตราข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑”

ข้อ ๒. ให้ใช้ข้อบังคับนี้สำหรับหลักสูตรชั้นปริญญามหาบัณฑิต และหลักสูตรชั้นปริญญาโทศึกษาศาสตร์บัณฑิตทุกสาขาวิชาที่จะเปิดใหม่ และหลักสูตรเก่าที่จะปรับปรุงใหม่ และให้ใช้บังคับตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๒ เป็นต้นไป^๑ ยกเว้น

๒.๑ นักศึกษาที่ขึ้นทะเบียนและศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต (ศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ) หลักสูตรเศรษฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต (ศึกษาเป็นภาษาอังกฤษ) และหลักสูตรบริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต (โครงการร่วมผลิตบัณฑิตระดับปริญญาเอก สาขาบริหารธุรกิจ)

๒.๒ หลักสูตรที่มีลักษณะพิเศษ และจำเป็นต้องกำหนดข้อบังคับไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๓. ภายใต้ข้อบังคับ ข้อ ๒ บรรดาความในข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ที่มีความกล่าวไว้ในข้อบังคับนี้หรือที่ข้อบังคับนี้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่นหรือที่ขัดแย้งกับความในข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔. ในข้อบังคับนี้

“คณะ” หมายถึง คณะและหน่วยงานของมหาวิทยาลัยที่จัดการศึกษาชั้นปริญญามหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต

“คณบดี” หมายถึง คณบดีคณะบัณฑิตวิทยาลัย ในกรณีที่จะให้มีความหมายถึงคณบดีในแต่ละคณะจะระบุไว้โดยชัดแจ้งในข้อบังคับนั้นๆ

“ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา” หมายถึง ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาหรือผู้อำนวยการโครงการบัณฑิตศึกษาพิเศษต่างๆ ในแต่ละคณะซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณบดีในแต่ละคณะ

“กรรมการบัณฑิตศึกษา” หมายถึง กรรมการบัณฑิตศึกษาของแต่ละคณะซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณบดีในแต่ละคณะ

ข้อ ๕. ระบบการศึกษา

๕.๑ มหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกด้วยวิธีประสานงานด้านวิชาการระหว่างคณะหรือภาควิชาต่างๆ คณะใดหรือภาควิชาใดมีหน้าที่เกี่ยวกับวิชาการด้านใดก็จะอำนวยความสะดวกในวิชาการด้านนั้นแก่นักศึกษาทุกคนทั้งมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยส่งเสริมให้นักศึกษาต่างภาควิชาศึกษาร่วมกันในรายวิชาเดียวกัน

^๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

๕.๒^๒ การศึกษาในมหาวิทยาลัยใช้ระบบทวิภาคหรือระบบไตรภาคตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละคณะ

การศึกษาในระบบทวิภาค จะแบ่งเวลาศึกษาในปีหนึ่งๆ เป็น ๒ ภาคการศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่บังคับ คือ ภาคหนึ่งและภาคสอง ภาคการศึกษาหนึ่งๆ มีระยะเวลา ๑๖ สัปดาห์และอาจเปิดภาคฤดูร้อนได้ โดยใช้เวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๘ สัปดาห์ แต่ให้เพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคปกติ ภาคฤดูร้อนเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับ

การศึกษาในระบบไตรภาค จะแบ่งเวลาการศึกษาในปีหนึ่งๆ เป็น ๓ ภาคการศึกษาปกติ โดยในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ใช้เวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า ๑๔ สัปดาห์

๕.๓ ในกรณี ที่ใช้วิธีศึกษาในห้องเรียน นักศึกษาต้องมีเวลาศึกษาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๘๐ ของเวลาศึกษาทั้งหมดในแต่ละรายวิชา จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบไล่ในรายวิชานั้นวันแต่คนบติในคณะนั้นๆ จะพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

นักศึกษาผู้ใดมีเวลาศึกษาในรายวิชาใดไม่ครบตามที่กำหนดไว้ในวาระแรก และมีได้รับอนุมัติจากคณบดีในคณะนั้นๆ เป็นกรณีพิเศษ ให้ถือว่าได้ระดับ F ในรายวิชานั้น

๕.๔ การศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิต อาจจัดการเรียนการสอนในภาคกลางวันหรือภาคค่ำ โดยจะต้องมีระยะเวลาการศึกษาเป็นไปตามที่กำหนดในข้อ ๕.๒ การศึกษาในภาคกลางวันต้องเป็นการศึกษาเต็มเวลา

๕.๕ หลักสูตรต่างๆ ที่จัดสอนในมหาวิทยาลัย แบ่งออกเป็นรายวิชา รายวิชาหนึ่งๆ กำหนดปริมาณการศึกษาเป็นจำนวน “หน่วยกิต” และทำการสอนรายวิชาหนึ่งๆ ในเวลาหนึ่งภาคการศึกษา

คำว่า “หน่วยกิต” หมายถึง หน่วยที่แสดงปริมาณการศึกษาซึ่งมหาวิทยาลัยอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาตามปกติ หนึ่งหน่วยกิต หมายถึง การบรรยาย ๑ ชั่วโมง หรือการปฏิบัติทดลองไม่น้อยกว่า ๒ ชั่วโมง หรือการฝึกงานไม่น้อยกว่า ๓ ชั่วโมงต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษาปกติ ส่วนการสอนแบบอื่นๆ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกำหนด

๕.๖ รายวิชาหนึ่งๆ ประกอบด้วยอักษรย่อของสาขาวิชา เลขรหัสประจำรายวิชา ชื่อเต็มของรายวิชา จำนวนหน่วยกิตและสาระสำคัญที่จะสอนในรายวิชานั้น

มหาวิทยาลัยอาจกำหนดเงื่อนไขที่นักศึกษาจะศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งก็ได้

ข้อ ๖.^๓ หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิต

๖.๑ หลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิต ต้องเป็นหลักสูตรที่มีหน่วยกิตการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยอาจจัดการศึกษาเป็น ๒ แผน คือ

๖.๑.๑ แผน ก เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาตามแผน ก มี ๒ แบบ คือ

แบบ ก๑ เป็นหลักสูตรที่ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต โดยอาจกำหนดให้เรียนรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นก็ได้โดยไม่นับหน่วยกิต แต่จะต้องมีผลสัมฤทธิ์ตามที่หลักสูตรกำหนด

แบบ ก๒ เป็นหลักสูตรที่ทำวิทยานิพนธ์ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

^๒ ข้อ ๕.๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยให้มีผลบังคับใช้กับนักศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาโทและดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรชั้นปริญญาตรีตั้งแต่บัดนี้ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นต้นไป

^๓ ข้อ ๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

๖.๑.๒ แผน ข เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษารายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องกำหนดให้มีการศึกษารายวิชาที่เป็นการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า ๓ หน่วยกิต แต่ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต โดยมีจำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต

หากคณะกรรมการศึกษาสาขาวิชาใดควบคู่กันทั้งสองแผนการศึกษา และนักศึกษามีความจำเป็นต้องเปลี่ยนแผนการศึกษาจาก แผน ก เป็น แผน ข หรือในทางกลับกัน ให้นักศึกษายื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา เพื่อขออนุมัติจากคณบดี

หลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาตรีบัณฑิต

๖.๒ หลักสูตรการศึกษาชั้นปริญญาตรีบัณฑิต เป็นหลักสูตรที่มีหน่วยกิตการศึกษาไม่ต่ำกว่า ๔๘ หน่วยกิต ในกรณีที่ เป็นผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทบัณฑิต และไม่ต่ำกว่า ๗๒ หน่วยกิต ในกรณีที่ เป็นผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาบัณฑิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น ๒ แบบ คือ

๖.๒.๑ แบบ ๑ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ คณะอาจกำหนดให้ศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติมหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มขึ้นโดยไม่นับหน่วยกิตให้ก็ได้ ดังนี้

แบบ ๑.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทบัณฑิต จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต

แบบ ๑.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาบัณฑิต จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๗๒ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามข้อ ๖.๒.๑ แบบ ๑.๑ และ แบบ ๑.๒ จะต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

๖.๒.๒ แบบ ๒ เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัยโดยมีการทำวิทยานิพนธ์ที่มีคุณภาพสูงและก่อให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการและวิชาชีพ และศึกษางานรายวิชาเพิ่มเติม ดังนี้

แบบ ๒.๑ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาโทบัณฑิต จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๓๖ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาอีกไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต

แบบ ๒.๒ ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จปริญญาบัณฑิต จะต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า ๔๘ หน่วยกิต และศึกษางานรายวิชาไม่น้อยกว่า ๒๔ หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามข้อ ๖.๒.๒ แบบ ๒.๑ และ แบบ ๒.๒ จะต้องมีคุณภาพและมาตรฐานเดียวกัน

ข้อ ๗. ระยะเวลาการศึกษา

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาโทบัณฑิต

๗.๑ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาชั้นปริญญาโทบัณฑิต จะต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ดังนี้

๗.๑.๑ ในกรณีที่เป็นการศึกษาตามระบบทวิภาค นักศึกษาภาคกลางวันต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน ๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับนักศึกษาภาคค่ำต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน ๑๔ ภาคการศึกษาปกติ

๗.๑.๒ ในกรณีที่เป็นการศึกษาตามระบบไตรภาค นักศึกษาภาคกลางวันต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน ๙ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับนักศึกษาภาคค่ำต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในเวลาไม่เกิน ๑๖ ภาคการศึกษาปกติ

ระยะเวลาการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีบัณฑิต

๗.๒ นับแต่วันขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา นักศึกษาชั้นปริญญาตรีบัณฑิต ต้องศึกษาให้สำเร็จตามหลักสูตรภายในระยะเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ ดังนี้

๗.๒.๑ ในกรณีที่เป็นการศึกษาตามระบบทวิภาค

(๑) นักศึกษาภาคกลางวันที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตต้องศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๖ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับนักศึกษาภาคค่ำที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตจะต้องศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒๖ ภาคการศึกษาปกติ

(๒) นักศึกษาภาคกลางวันที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทบัณฑิตต้องศึกษาให้สำเร็จภายในระยะเวลาไม่เกิน ๑๐ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับนักศึกษาภาคค่ำที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทบัณฑิต จะต้องศึกษาให้สำเร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๖ ภาคการศึกษาปกติ

๗.๒.๒ ในกรณีที่เป็นการศึกษาตามระบบโทรภาค

(๑) นักศึกษาภาคกลางวันที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตต้องศึกษาให้สำเร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๘ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับนักศึกษาภาคค่ำที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิต ต้องศึกษาให้สำเร็จภายในเวลาไม่เกิน ๒๙ ภาคการศึกษาปกติ

(๒) นักศึกษาภาคกลางวันที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทบัณฑิตต้องศึกษาให้สำเร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๑ ภาคการศึกษาปกติ สำหรับนักศึกษาภาคค่ำที่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทบัณฑิต ต้องศึกษาให้สำเร็จภายในเวลาไม่เกิน ๑๘ ภาคการศึกษาปกติ

๗.๓ หากนักศึกษาโอนจากภาคกลางวันไปยังภาคค่ำหรือในทางกลับกัน ก็ให้คำนวณระยะเวลาที่ศึกษาไปแล้ว เป็นสัดส่วนกับระยะเวลาสูงสุดของภาคที่ศึกษาอยู่ก่อน และนำสัดส่วนนี้ไปใช้กับระยะเวลาสูงสุดของภาคที่จะเข้าศึกษาใหม่

๗.๔ เมื่อครบระยะเวลาการศึกษา นักศึกษาผู้ใดมีผลการศึกษายังไม่ครบเงื่อนไขที่จะได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญา นักศึกษาผู้นั้นจะต้องถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

หากนักศึกษาถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาตามความในวรรคแรกแล้ว หน่วยกิตที่ได้สะสมไว้ทั้งหมดจะนำมาใช้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาในมหาวิทยาลัยต่อไปอีกได้ไม่เกิน ๑ ใน ๔ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาทั้งหมด ทั้งนี้ต้องสอบผ่านรายวิชานั้นๆ และได้ระดับวิชาดังกล่าวมาไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่าและรายวิชาที่ได้รับการยกเว้นให้บันทึกอักษร ACC (Accreditation)

ข้อ ๘. คุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

๘.๑ ต้องไม่เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงซึ่งจะเบียดเบียนหรือขัดขวางต่อการศึกษา

๘.๒ ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียอย่างร้ายแรง

๘.๓ ต้องไม่มีชื่อในทะเบียนนักศึกษาหรือนิสิตของมหาวิทยาลัยนี้หรือในสถาบันการศึกษาชั้นสูงอื่นในประเทศ เว้นแต่สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

๘.๔ ต้องมีคุณสมบัติทางการศึกษาดังต่อไปนี้

(๑) หากสมัครเข้าเป็นนักศึกษาชั้นปริญญาโทบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิตจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

(๒) หากสมัครเข้าเป็นนักศึกษาชั้นปริญญาตรีบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาปริญญาบัณฑิตที่มีผลการเรียนดีเด่นในสาขาวิชาเดียวกันกับหลักสูตรที่จะศึกษาต่อ หรือสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาโทบัณฑิตที่มีผลการเรียนดีจากสถาบันการศึกษาในประเทศหรือต่างประเทศ ซึ่งสภามหาวิทยาลัยรับรองวิทยฐานะ

ข้อ ๙. การคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา

๙.๑ จำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้าให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๙.๒ การรับบุคคลเข้าศึกษาให้ใช้วิธีการสอบคัดเลือกหรือคัดเลือกโดยวิธีการอื่นๆ แทนการสอบคัดเลือกก็ได้ การสอบคัดเลือกหรือการคัดเลือกให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่เห็นสมควรคณะอาจดำเนินการโดยวิธีการพิเศษอย่างอื่นโดยได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

๙.๓ การรับบุคคลเข้าศึกษาเพื่อวัตถุประสงค์อื่นที่มีใช้เพื่อรับปริญญา ให้คณะบดีคณะนั้นๆ ดำเนินการได้ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรแล้วแจ้งให้บัณฑิตวิทยาลัยและสำนักทะเบียนและประมวลผลทราบ

๙.๔ คณะอาจกำหนดให้ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาไปศึกษารายวิชาบางวิชาเพิ่มเติมซึ่งถือเป็นวิชาเสริมหลักสูตรโดยไม่นับหน่วยกิตให้ก็ได้

ข้อ ๑๐. การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

๑๐.๑ ผู้ที่มหาวิทยาลัยประกาศว่ามีสิทธิเข้าศึกษาได้ จะมีสถานภาพเป็นนักศึกษาก็ต่อเมื่อได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาแล้ว

๑๐.๒ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษา ต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาด้วยตนเอง ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมต่างๆ

๑๐.๓ ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาต้องขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาภายใน ๑๔ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

๑๐.๔ ผู้ที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาสังกัดสาขาวิชาใดแล้ว จะย้ายสาขาวิชาไม่ได้ เว้นแต่จะมีเหตุผลและความจำเป็น ให้นักศึกษายื่นคำร้องพร้อมแสดงเหตุผลต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาเพื่อขออนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย

ทั้งนี้ การขอย้ายสาขาวิชาจะต้องได้รับความเห็นชอบจากสาขาวิชาที่จะขอย้ายไปศึกษาและให้นับระยะเวลาการศึกษาตั้งแต่ภาคที่ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาในสาขาวิชาเดิม

ข้อ ๑๑. การลงทะเบียนศึกษารายวิชาและวิทยานิพนธ์

๑๑.๑ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการลงทะเบียนศึกษารายวิชาและวิทยานิพนธ์ สำหรับแต่ละภาคการศึกษาให้เสร็จก่อนวันเปิดภาคการศึกษานั้น รายละเอียดเกี่ยวกับการลงทะเบียนให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

๑๑.๒ ในกรณีที่มิเหตุสมควร มหาวิทยาลัยอาจประกาศงดการสอน ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งหรือจำกัดจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชาใดวิชาหนึ่งได้

การงดการสอนในรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนไปบ้างแล้ว จะต้องกระทำใน ๗ วันแรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือ ๔ วันแรกนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน

๑๑.๓ ในแต่ละภาคการศึกษาปกติ นักศึกษาภาคกลางวันต้องลงทะเบียนศึกษารายวิชาและ/หรือวิทยานิพนธ์ไม่ต่ำกว่า ๖ หน่วยกิต และไม่เกิน ๑๒ หน่วยกิต นักศึกษาภาคค่ำต้องลงทะเบียนศึกษารายวิชา และ/หรือวิทยานิพนธ์ ไม่ต่ำกว่า ๓ หน่วยกิต และไม่เกิน ๙ หน่วยกิต

ในภาคฤดูร้อน นักศึกษาภาคกลางวัน สามารถลงทะเบียนศึกษารายวิชาและ/หรือวิทยานิพนธ์ได้ไม่เกิน ๖ หน่วยกิต ยกเว้นวิชาฝึกภาคปฏิบัติสามารถลงทะเบียนได้ไม่เกิน ๙ หน่วยกิต นักศึกษาภาคค่ำลงทะเบียนศึกษารายวิชาและ/หรือวิทยานิพนธ์ได้ไม่เกิน ๓ หน่วยกิต เว้นแต่ได้รับอนุมัติจากคณบดีคณาจารย์เป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้จะต้องไม่เกิน ๖ หน่วยกิต

การกำหนดจำนวนหน่วยกิตสูงสุดในการลงทะเบียนที่กล่าวข้างต้น ให้รวมถึงจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ หรือฝึกภาคปฏิบัติ หรือรายวิชาเสริมหลักสูตรที่มหาวิทยาลัยไม่นับหน่วยกิตให้ด้วย โดยถือเสมือนว่าวิชาเสริมหลักสูตรมีหน่วยกิตตามกำหนด

ในกรณีที่นักศึกษาสอบผ่านข้อเขียนทั้งหมดแล้ว นักศึกษาสามารถลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือฝึกภาคปฏิบัติ ตามจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้ทั้งหมด

การลงทะเบียนศึกษารายวิชาต่ำกว่าที่กำหนดไว้จะกระทำได้ในกรณีเจ็บป่วยและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ หรือกรณีที่เป็นภาคสุดท้ายของการศึกษารายวิชาของนักศึกษาผู้นั้นเท่านั้น

๑๑.๔ นักศึกษาแต่ละคนจะมีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้แนะนำและช่วยวางแผนการศึกษา การลงทะเบียนศึกษาและการสอบประมวลวิชาทุกครั้ง จะต้องให้อาจารย์ที่ปรึกษาทราบและลงนามไว้เป็นลายลักษณ์อักษร

^๔ ข้อ ๑๐.๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

๑๑.๕ นักศึกษาต้องลงทะเบียนด้วยตนเอง ตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด พร้อมทั้งชำระเงินค่าธรรมเนียมนามตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจลงทะเบียนด้วยตนเองได้ ให้มอบหมายผู้อื่นมาลงทะเบียนได้ โดยทำหนังสือมอบอำนาจและมอบบัตรประจำตัวนักศึกษามากับผู้รับมอบอำนาจด้วย

มหาวิทยาลัยจะไม่อนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนศึกษาเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลา ๑๔ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติ หรือ ๗ วันนับแต่วันเปิดภาคฤดูร้อน เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

๑๑.๖ ในการลงทะเบียนศึกษารายวิชา หากนักศึกษาเขียนรหัสวิชา และ/หรือชื่อวิชาผิด โดยมีได้เจตนาและประสงค์จะแก้ไขการลงทะเบียนดังกล่าว ให้นักศึกษายื่นคำร้องขอแก้ไขผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาเพื่อขออนุมัติจากคณบดี

๑๑.๗ นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนศึกษารายวิชาตามวันที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้ไม่ว่าจะเป็นภาคการศึกษาปกติหรือภาคฤดูร้อน จะต้องชำระค่าธรรมเนียมนามลงทะเบียนล่าช้าเป็นรายวัน ทั้งนี้ไม่นับวันหยุดราชการ เว้นแต่จะมีเหตุจำเป็นและได้รับอนุมัติจากคณบดีเป็นกรณีพิเศษ

อัตราค่าธรรมเนียมนามลงทะเบียนล่าช้าต่อวัน ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมนามการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

๑๑.๘ ในภาคการศึกษาปกติใด หากนักศึกษาไม่ได้ลงทะเบียนศึกษาด้วยเหตุใดๆ ก็ตาม จะต้องขอลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น โดยทำหนังสือผ่านอาจารย์ที่ปรึกษา ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาเพื่อขออนุมัติต่อคณบดี และนักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียนามเพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษาภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษามีฉะนั้นจะพ้นสภาพนักศึกษาโดยทันที

๑๑.๙ อธิการบดีโดยการเสนอของคณบดี อาจอนุมัติให้นักศึกษาที่ถูกพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา ตามข้อ ๑๑.๘ กลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ได้เมื่อมีเหตุผลอันสมควร โดยให้ถือระยะเวลาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษานั้นเป็นระยะเวลาลาพักการศึกษา ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียนามเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้งค่าธรรมเนียนามอื่นๆ ที่ค้างชำระด้วย

การอนุมัติให้กลับเข้าเป็นนักศึกษาอีกตามวรรคแรก เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑ ปีนับจากวันที่นักศึกษาผู้นั้นพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาจะกระทำมิได้

๑๑.๑๐ การลาพักการศึกษาตามนัยข้อ ๑๑.๘ และ ๑๑.๙ รวมทั้งการลาไปต่างประเทศ ไม่ถือเป็นเหตุให้ได้รับการยกเว้นจากกำหนดเวลาที่นักศึกษาจะต้องเรียนให้สำเร็จตามข้อ ๗

๑๑.๑๑ ภายใต้ข้อบังคับ ข้อ ๑๑.๓ เมื่อนักศึกษาที่ศึกษาตามแผนการศึกษาแบบมีวิทยานิพนธ์ ได้หน่วยกิตสะสมของรายวิชาและวิทยานิพนธ์ครบถ้วนตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่ทำวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จ หรือเมื่อนักศึกษาได้หน่วยกิตสะสมของรายวิชาครบถ้วนตามหลักสูตรแล้ว แต่ยังไม่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ไม่ได้ เพราะยังไม่สอบประมวลผลวิชาไม่ผ่าน นักศึกษาเหล่านี้ต้องทำหนังสือผ่านผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาเพื่อรักษาสถานภาพนักศึกษา และชำระค่าธรรมเนียนามรักษาสถานภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษา ที่ไม่มีการลงทะเบียนจนกว่าจะสอบไล่วิทยานิพนธ์แล้วเสร็จ

๑๑.๑๒ ในกรณีที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือมีข้อตกลงเฉพาะรายหรือกรณีที่นักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่ตนสังกัด อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาลงทะเบียนศึกษารายวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทนการลงทะเบียนศึกษารายวิชาตามข้อ ๑๑.๓ ทั้งหมดหรือบางส่วนได้

๑๑.๑๓ ในกรณีที่มีโครงการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างสถาบันอุดมศึกษาหรือมีข้อตกลงเฉพาะรายหรือกรณีที่นักศึกษาได้รับความเห็นชอบจากคณบดีคณะที่รับผิดชอบสอนรายวิชานั้นๆ อธิการบดีอาจพิจารณาอนุมัติให้นักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ลงทะเบียนศึกษารายวิชาที่เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้ ทั้งนี้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียนามลงทะเบียนศึกษารายวิชาตามวันที่มหาวิทยาลัยกำหนด เว้นแต่จะมีข้อตกลงเป็นอย่างอื่นและได้รับความเห็นชอบจากอธิการบดี

๑๑.๑๔ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการลงทะเบียนศึกษารายวิชา ซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๒. การเพิ่มและการถอนรายวิชา

๑๒.๑ การขอเพิ่มรายวิชาจะกระทำได้ภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน โดยได้รับอนุมัติจากผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

๑๒.๒ การขอถอนรายวิชาต้องได้รับอนุมัติจากอาจารย์ที่ปรึกษา และให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่นักศึกษาขอถอนรายวิชาภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน ให้ลบรายวิชาที่ถอนนั้นออกจากกระเบียน

(๒) กรณีที่นักศึกษาขอถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ยังคงอยู่ใน ๑๐ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ถอนนั้นในกระเบียน

(๓) กรณีถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๒) จะกระทำมิได้วันแต่จะมีเหตุผลอันสมควร และได้รับอนุมัติจากคณบดี ถ้าคณบดีอนุมัติแล้วให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอน

๑๒.๓ นักศึกษาจะขอถอนรายวิชา จนเหลือจำนวนหน่วยกิตต่ำกว่า ๖ หน่วยกิต ในการศึกษาภาคกลางวัน และต่ำกว่า ๓ หน่วยกิตในการศึกษาภาคค่ำไม่ได้ เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควรและได้รับอนุมัติจากคณบดี

๑๒.๔ ให้อธิการบดีมีอำนาจพิจารณาเรื่องการเพิ่มและการถอนรายวิชา ซึ่งเกินกว่าเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร อันเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓. การวัดผลการศึกษา

๑๓.๑ มหาวิทยาลัยจะจัดให้มีการวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษาหนึ่งๆ ตามที่คณะและอาจารย์ผู้สอนเห็นสมควร

๑๓.๒ การวัดผลการศึกษาแบ่งเป็น ๙ ระดับ มีชื่อและค่าระดับต่อหนึ่งหน่วยกิต ดังต่อไปนี้

ระดับ	A	A-	B+	B	B-	C+	C	D	F
ค่าระดับ	๔.๐๐	๓.๖๗	๓.๓๓	๓.๐๐	๒.๖๗	๒.๓๓	๒.๐๐	๑.๐๐	๐

๑๓.๓ การวัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตให้แบ่งเป็น ๒ ระดับ คือ ระดับ P (ผ่าน) และระดับ N (ไม่ผ่าน) โดยไม่มีค่าระดับ

ในกรณีที่นักศึกษาต้องศึกษาวิชาเสริมหลักสูตรตามความในข้อ ๙.๔ ถ้านักศึกษาผู้นั้นสอบได้ตั้งแต่ระดับ C ให้ถือว่าสอบได้ระดับ P ถ้าได้ต่ำกว่าระดับ C ให้ถือว่าได้ระดับ N ในวิชานั้นๆ

๑๓.๔ ในบางกรณีหลักสูตรอาจกำหนดให้วัดผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่คิดหน่วยกิตให้เป็น ๒ ระดับ คือ ระดับ S (ใช้ได้) และระดับ U (ใช้ไม่ได้) หน่วยกิตที่ได้จะไม่นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

๑๓.๕ ในกรณีที่คณะไม่ต้องการให้ค่าระดับสำหรับการวัดผลรายวิชาที่นักศึกษาไปศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาอื่นทั้งในและต่างประเทศ ให้บันทึกอักษร ACC (Accreditation) ไว้ในกระเบียนสำหรับรายวิชาที่ได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่า

๑๓.๖ ในกรณีที่การวัดผลกระทำไม่ได้ไม่สมบูรณ์ในรายวิชาที่มีการเขียนรายงานหรือมีการเขียนรายงานประกอบวิชานั้นๆ หรือการฝึกงานภาคสนามหรือวิทยานิพนธ์ โดยมีใช้ความผิดของนักศึกษา ให้บันทึกอักษร I ไว้ในกระเบียนเป็นการชั่วคราวแทนการวัดผล

กรณีต่อไปนี้ไม่ให้มีการบันทึกอักษร I

ก. การขาดสอบไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น

ข. การส่งรายงานประจำภาคล่าช้ากว่ากำหนด

ในกรณีที่นักศึกษาได้อักษร I ในรายวิชาโดยกเว้นวิทยานิพนธ์จะต้องมีการวัดผลการศึกษาในรายวิชานั้นภายใน ๘๐ วันนับแต่วันปิดภาคการศึกษา หากไม่สามารถวัดผลการศึกษาอย่างสมบูรณ์ได้ ให้อาจารย์ผู้สอนกำหนดระดับการวัดผลการศึกษาวิชานั้นจากคะแนนสอบ และ/หรือคะแนนจากการวัดผลการศึกษาโดยวิธีอื่นตามข้อ ๑๓.๑ เท่าที่มีอยู่ โดยถือว่าคะแนนของรายงานการค้นคว้าหรือสารนิพนธ์หรือการฝึกภาคสนามที่ยังขาดอยู่เป็นศูนย์

เมื่อพ้นกำหนดเวลาในวรรคก่อนแล้ว อาจารย์ผู้สอนยังไม่ส่งระดับการวัดผลการศึกษา ให้คณะ
นั้นๆ พิจารณากำหนดระดับการวัดผลการศึกษาarayวิชานั้นและส่งให้มหาวิทยาลัยโดยมิชักช้า แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน ๙๐ วัน
นับตั้งแต่วันปิดภาคการศึกษา

ในกรณีที่คณะไม่ปฏิบัติตามความในวรรคก่อน ให้สำนักทะเบียนและประมวลผลรายงานคนบติ
และให้คณบดีดำเนินการหาข้อเท็จจริงภายใน ๑๕ วัน แล้วเสนอให้อธิการบดีพิจารณา หากอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่า
ผู้สอนมีความผิดจริงและผู้สอนเป็นอาจารย์ประจำให้ลงโทษทางวินัยแก่อาจารย์ผู้นั้น หากผู้สอนเป็นอาจารย์พิเศษให้
พิจารณาตักเตือนอาจารย์ผู้นั้นมาสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกต่อไป

๑๓.๗ การนับหน่วยกิตที่ได้ให้นับรวมเฉพาะหน่วยกิตของรายวิชา ที่นักศึกษาได้ค่าระดับ S หรือระดับ
ไม่ต่ำกว่า C สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญามหาบัณฑิต หรือไม่ต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้น
ปริญญาดุษฎีบัณฑิต รายวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับ D หรือ F สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญามหาบัณฑิต หรือ
ได้ค่าระดับต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาดุษฎีบัณฑิต ไม่ว่าจะป็นรายวิชาบังคับหรือรายวิชาเลือก
ให้นำมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาคการศึกษานั้นและค่าระดับเฉลี่ยสะสมทุกครั้งไป

๑๓.๘ นักศึกษาที่ได้ระดับ U ระดับ D หรือระดับ F สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญา
มหาบัณฑิต หรือระดับต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาดุษฎีบัณฑิต ในรายวิชาใดที่เป็นวิชาบังคับใน
หลักสูตร จะลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นได้อีกเพียง ๑ ครั้ง และครั้งหลังนี้จะต้องได้ระดับ S หรือ ระดับไม่ต่ำกว่า C
สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญามหาบัณฑิต หรือได้ระดับ S หรือ ระดับไม่ต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตาม
หลักสูตรชั้นปริญญาดุษฎีบัณฑิต มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา

รายวิชาที่ได้ค่าระดับตามความในวรรคแรกนั้น หากเป็นรายวิชาเลือก นักศึกษาอาจจะ
ลงทะเบียนศึกษาซ้ำในรายวิชานั้นอีก หรืออาจจะลงทะเบียนศึกษารายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้

นักศึกษาที่ได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า C สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญามหาบัณฑิต หรือ
ได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B สำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาดุษฎีบัณฑิตในรายวิชาใดไม่มีสิทธิจดทะเบียนศึกษาซ้ำ
ในรายวิชานั้นอีก เว้นแต่หลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

๑๓.๙ การวัดผลการศึกษาของนักศึกษาทุกรายวิชาทุกครั้งจะบันทึกไว้ในระเบียบ ยกเว้นวิชา
ภาษาต่างประเทศซึ่งจะบันทึกเมื่อนักศึกษาสอบอยู่ในระดับ P (ผ่าน) หรือเมื่อการสอบครั้งนั้นเป็นการสอบครั้งสุดท้ายของ
นักศึกษาเท่านั้น

๑๓.๑๐ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาหนึ่งๆ มหาวิทยาลัยจะคำนวณค่าระดับเฉลี่ยของรายวิชาที่นักศึกษาแต่
ละคนได้ลงทะเบียนไว้สำหรับภาคการศึกษานั้น เรียกว่า “ค่าระดับเฉลี่ยสำหรับภาค” และคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสำหรับ
ทุกรายวิชาทุกภาคการศึกษา นับตั้งแต่เริ่มสถานภาพนักศึกษาจนถึงภาคการศึกษานั้น เรียกว่า “ค่าระดับเฉลี่ยสะสม”

๑๓.๑๑ ในการคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม ให้คูณค่าระดับของทุกรายวิชาที่ลงทะเบียนตั้งแต่เริ่ม
สถานภาพนักศึกษาด้วยหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา แล้วหารผลรวมด้วยหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้

ในการหารเมื่อได้ทศนิยมสองตำแหน่งแล้ว ถ้าปรากฏว่าทศนิยมตำแหน่งที่สามเป็นจำนวนตั้งแต่
ห้าขึ้นไป ก็ให้ปัดเศษขึ้นมา

๑๓.๑๒ ในกรณีที่นักศึกษาขาดสอบรายวิชาใดโดยมีเหตุผลวิสัย ให้นักศึกษาหรือผู้แทนยื่นคำร้องพร้อม
หลักฐานต่ออาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา และให้อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาและ
ผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษาวินิจฉัยขั้นต้นว่ามีเหตุผลสมควรหรือไม่ หากมีเหตุผลสมควรให้นำเรื่องขออนุมัติคณบดีภายใน
๑๐ วัน นับตั้งแต่วันสอบที่ปรากฏตามตารางสอบ เพื่อขออนุมัติให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชานั้น ถ้าคณบดีไม่อนุมัติ
ให้ถือว่าส่วนที่ขาดสอบนั้นได้คะแนนเป็นศูนย์ และให้อาจารย์ผู้สอนให้ระดับตามคะแนนระหว่างภาค

ในกรณีที่นักศึกษาทำเรื่องขออนุมัติคณบดี เมื่อพ้นระยะเวลาตามวรรคแรก ถ้าคณบดีเห็นว่า
เหตุผลอันสมควรอนุมัติ ให้คณบดีทำความเห็นประกอบคำขอของนักศึกษาเสนอต่ออธิการบดี เพื่อพิจารณาอนุมัติเป็น
กรณีพิเศษ

ข้อ ๑๔. การศึกษาโดยไม่วัดผลการศึกษา

๑๔.๑ ในกรณีจำเป็นนักศึกษาจะลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นการเสริมความรู้โดยมิต้องมีการวัดผลในรายวิชานั้นก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุมัติจากผู้อำนวยการโครงการหรือผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา โดยความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาและอาจารย์ผู้สอน และต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบมหาวิทยาลัย

เมื่อนักศึกษาได้ลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดโดยมิวัดผลการศึกษาแล้ว การเปลี่ยน การลงทะเบียนศึกษารายวิชานั้นเป็นการศึกษาโดยวัดผลจะกระทำมิได้ เมื่อพ้นกำหนด ๑๔ วันแรกนับจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติหรือ ๗ วันแรกนับจากวันเปิดภาคฤดูร้อน

การศึกษาโดยมิวัดผลการศึกษานี้ ให้บันทึกอักษร AUD (Audit) สำหรับรายวิชานั้นไว้ในระเบียบ ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นั้นจะต้องได้เข้าฟังคำบรรยายและมีส่วนร่วมในกิจกรรมอื่นๆ ในชั้นเรียนเป็นเวลาไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ของเวลาทั้งหมด

๑๔.๒ จำนวนหน่วยกิตสูงสุด ที่นักศึกษามีสิทธิลงทะเบียนศึกษาได้ในแต่ละภาคการศึกษา ตามข้อ ๑๑.๓ นั้น ให้นับรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาโดยมิวัดผลการศึกษารวมเข้าไปด้วย แต่จะไม่นับรวมเข้าในจำนวนหน่วยกิตต่ำสุดที่นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนศึกษาในแต่ละภาคการศึกษา

๑๔.๓ หน่วยกิตของรายวิชาที่มีการบันทึกอักษร AUD ดังกล่าวไม่นับเป็นหน่วยกิตสะสม

นักศึกษาผู้ใดได้ลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดโดยมิวัดผลการศึกษาแล้ว จะลงทะเบียนศึกษารายวิชานั้นซ้ำเพื่อเป็นการวัดผลการศึกษาในภายหลังมิได้ เว้นแต่ในกรณีที่มีการย้ายคณะหรือเปลี่ยนภาควิชา และรายวิชานั้นเป็นวิชาที่กำหนดให้มีการศึกษาและวัดผลในหลักสูตรของคณะหรือภาควิชา

ข้อ ๑๕. สถานภาพทางวิชาการ

๑๕.๑ มหาวิทยาลัยจะนำผลการศึกษาของนักศึกษาแต่ละคน มาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม เพื่อพิจารณาสถานภาพทางวิชาการทุกภาคการศึกษา รวมทั้งภาคฤดูร้อน

นักศึกษาผู้ใดได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๓.๐๐ ในภาคการศึกษาใด นักศึกษาผู้นั้นจะอยู่ในภาวะรอพินิจ (Probation) ในภาคการศึกษาถัดไป

๑๕.๒ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจ หากนักศึกษาได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า ๒.๗๐ นักศึกษาผู้นั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา หากค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๒.๗๐ ก็ให้อยู่ในภาวะรอพินิจ (Probation) ต่อไปอีกหนึ่งภาคการศึกษา เมื่อสิ้นภาคการศึกษาที่อยู่ในภาวะรอพินิจครั้งที่สอง หากค่าระดับเฉลี่ยสะสมยังคงต่ำกว่า ๓.๐๐ นักศึกษาผู้นั้นจะถูกถอนชื่อ (Dismissed) ออกจากทะเบียนนักศึกษา

ข้อ ๑๖. การเทียบและการโอนหน่วยกิต

๑๖.๑ คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาของคณะ อาจขออนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยเทียบรายวิชาที่นักศึกษาเคยศึกษามาแล้วในระดับบัณฑิตศึกษากับรายวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละคณะ โดยนักศึกษาไม่ต้องศึกษารายวิชานี้ซ้ำ โดยมีข้อกำหนด ดังนี้

๑๖.๑.๑ เทียบได้เฉพาะหน่วยกิตรายวิชา (course work) โดยไม่นับหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ และเทียบได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาทั้งหมด ยกเว้นการเทียบวิชาระหว่างหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ กับหลักสูตรปริญญาโทที่มีเนื้อหาต่อยอดกัน และศึกษามาแล้วไม่เกิน ๕ ปี สามารถเทียบได้ไม่เกินร้อยละ ๔๐ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาทั้งหมด

๑๖.๑.๒ การเทียบรายวิชาตามข้อ ๑๖.๑.๑ จะกระทำได้ในกรณีที่นักศึกษาได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่าในรายวิชานั้นๆ โดยวิชาที่ได้รับการเทียบจะได้รับการบันทึกอักษร ACC

๑๖.๒ หากนักศึกษามีความจำเป็นต้องศึกษารายวิชา ที่มีได้เปิดสอนในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คมนบดีในคณะที่นักศึกษาสังกัด อาจขออนุมัติให้นักศึกษาไปลงทะเบียนศึกษาในมหาวิทยาลัยอื่นได้ไม่เกินร้อยละ ๒๕ ของหน่วยกิตรายวิชาทั้งหมด

^๔ ข้อ ๑๖ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕

การบันทึกผลการศึกษาสำหรับรายวิชาที่โอนหน่วยกิตตามความในวรรคก่อนให้คณะเป็นผู้พิจารณาว่าจะให้บันทึกอักษร ACC หรือให้นำผลการศึกษารายวิชามาคำนวณค่าระดับเฉลี่ยสะสม ทั้งนี้แต่ละคณะจะต้องใช้ระบบการวัดผลและการบันทึกอักษรเป็นระบบเดียวกันทั้งคณะ

การจะเทียบหรือโอนหน่วยกิตโดยบันทึกอักษร ACC นั้น จะต้องเป็นรายวิชาที่นักศึกษาได้ค่าระดับไม่ต่ำกว่า B หรือเทียบเท่า

๑๖.๓ การเทียบรายวิชาตามข้อ ๑๖.๑ และการโอนหน่วยกิตตามข้อ ๑๖.๒ เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินร้อยละ ๒๕ หรือร้อยละ ๔๐ ของจำนวนหน่วยกิตรายวิชาทั้งหมด

ข้อ ๑๗. การสอบประมวลวิชา (Comprehensive Examination)

๑๗.๑ การสอบประมวลวิชาให้เป็นไปตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย และหลักสูตรของแต่ละคณะ

๑๗.๒ คณะจะเปิดสอบประมวลวิชาไม่เกินปีการศึกษาละ ๓ ครั้ง โดยคณะจะแต่งตั้งกรรมการขึ้นสอบผลการสอบประมวลวิชาจะได้ P (ผ่าน) หรือ N (ไม่ผ่าน)

๑๗.๓ นักศึกษาที่มีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขในหลักสูตรที่จะสอบประมวลวิชาได้จะต้องยื่นความจำนงต่อคณะเพื่อขอสอบประมวลวิชา

๑๗.๔ ในหลักสูตรสาขาวิชาใดที่กำหนดให้มีการสอบประมวลวิชา นักศึกษาต้องสอบประมวลวิชาให้ได้ระดับ P (ผ่าน) ภายใน ๓ ครั้ง มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาและผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในระเบียน

ข้อ ๑๘. การสอบภาษาต่างประเทศ

๑๘.๑ นักศึกษาต้องสอบภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษา ตามหลักสูตรที่คณะกำหนดล่วงหน้าไว้ โดยสอบให้ได้ระดับ (P ผ่าน) ก่อนการสอบวิทยานิพนธ์ ยกเว้นหลักสูตรที่สอนเป็นภาษาต่างประเทศ

ภาษาต่างประเทศนี้ไม่นับหน่วยกิตให้ เว้นแต่หลักสูตรจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

การสอบภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรชั้นปริญญาโท

๑๘.๒ หลักเกณฑ์การสอบภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรชั้นปริญญาโท ให้เป็นไปตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการสอบภาษาต่างประเทศสำหรับการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

หากคะแนนภาษาต่างประเทศในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาผู้ใดอยู่ในระดับสูงจนเป็นที่พอใจของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย นักศึกษาผู้นั้นจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศอีก

การสอบภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรี

๑๘.๓ นักศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรี อาจขอสอบภาษาต่างประเทศได้ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

๑๘.๔ มหาวิทยาลัย จะดำเนินการจัดสอบภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรปริญญาตรี โดยแต่งตั้งคณะกรรมการประกอบด้วยบุคคลที่เหมาะสมไม่น้อยกว่า ๓ คน โดยจะต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาเพื่อดำเนินการและควบคุมการสอบให้ได้มาตรฐาน

ข้อ ๑๙. การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination)

๑๙.๑ นักศึกษาชั้นปริญญาตรีที่มีคุณสมบัติครบตามเงื่อนไขในหลักสูตรที่จะสอบวัดคุณสมบัติจะต้องยื่นความจำนงต่อคณะเพื่อขอสอบวัดคุณสมบัติ

๑๙.๒ การสอบวัดคุณสมบัติจะประกอบด้วยการสอบข้อเขียนและสอบปากเปล่า หลักเกณฑ์การสอบให้เป็นไปตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัยและหลักสูตรของแต่ละคณะ

๑๙.๓ นักศึกษาต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับ P (ผ่าน) ภายใน ๓ ครั้ง มิฉะนั้นจะถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษาและผลการสอบทุกครั้งจะบันทึกไว้ในระเบียน

ข้อ ๒๐. การทำวิทยานิพนธ์

๒๐.๑ นักศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาโทแบบ ก (๑) ตามข้อ ๖.๑.๑ และนักศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีบัณฑิต แบบ ๑ ตามข้อ ๖.๒.๑ สามารถจะลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ได้ตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่เข้าศึกษา

๒๐.๒ นักศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาโทแบบ ก (๒) ตามข้อ ๖.๑.๑ และหลักสูตรชั้นปริญญาตรีบัณฑิต แบบ ๒ ตามข้อ ๖.๒.๒ จะลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ได้เมื่อมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่า ๒ ภาคการศึกษาปกติหรือมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า ๑๒ หน่วยกิต โดยได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

(๒) ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้มีการสอบประมวลวิชา นักศึกษาต้องสอบประมวลวิชาให้ได้ระดับ P (ผ่าน)

(๓) สำหรับนักศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีบัณฑิต นักศึกษาจะต้องสอบวัดคุณสมบัติให้ได้ระดับ P (ผ่าน)

การสอบวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรชั้นปริญญาโทแบบ ก

๒๐.๓ ให้คณบดีแต่ละคณะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาโทแบบ ก ให้มีหน้าที่แนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์

เมื่อนักศึกษาจัดทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์เสร็จแล้ว ให้คณบดีในแต่ละคณะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๓ คน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อย่างน้อย ๑ คน เพื่อร่วมกันสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นว่านักศึกษาพร้อมที่จะเสนอวิทยานิพนธ์ ให้คณบดีคณะนั้นๆ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จากบุคคลในวรรคก่อน

การแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามความในวรรคก่อน จะกระทำได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น

การสอบวิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีบัณฑิต

๒๐.๔ ให้คณบดีแต่ละคณะแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์สำหรับนักศึกษาชั้นปริญญาตรีบัณฑิต ให้มีหน้าที่แนะนำการเขียนวิทยานิพนธ์

เมื่อนักศึกษาจัดทำเค้าโครงวิทยานิพนธ์เสร็จแล้ว ให้คณบดีในแต่ละคณะแต่งตั้งคณะกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์อย่างน้อย ๕ คน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัยเพื่อร่วมกันสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เมื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นว่านักศึกษาพร้อมที่จะเสนอวิทยานิพนธ์ ให้คณบดีคณะนั้นๆ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์จากบุคคลในวรรคก่อน

การแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติม หรือเปลี่ยนแปลงกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามความในวรรคก่อน จะกระทำได้เฉพาะกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น

๒๐.๕ การสอบวิทยานิพนธ์ จะต้องมีการสอบวิทยานิพนธ์ครบทุกคนจึงจะถือว่าการสอบนั้นมีผลสมบูรณ์ ถ้ากรรมการไม่ครบ ให้เลื่อนการสอบออกไป ในกรณีที่มีความจำเป็นอาจเปลี่ยนกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ใหม่หรือแต่งตั้งเพิ่มเติมได้

๒๐.๖ นักศึกษาต้องเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์และโครงร่างวิทยานิพนธ์ต่อคณะตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนที่กำหนดไว้ในระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยวิทยานิพนธ์

๒๐.๗ รูปแบบการเขียนวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดไว้ในหนังสือคู่มือการพิมพ์วิทยานิพนธ์

๒๐.๘ การวัดผลวิทยานิพนธ์ให้ได้ค่าระดับ S (ใช้ได้) หรือ U (ใช้ไม่ได้) โดยวิทยานิพนธ์ที่ได้รับระดับ S จะต้องได้มติเป็นเอกฉันท์จากกรรมการสอบ/คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ในภาคที่จดทะเบียนวิทยานิพนธ์ไว้แต่ยังไม่เขียนวิทยานิพนธ์ไม่เสร็จหรือยังไม่ได้สอบวิทยานิพนธ์ให้บันทึกอักษร I ไว้ในระเบียบ

๒๐.๙ ลิขสิทธิ์วิทยานิพนธ์เป็นของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ข้อ ๒๑. การพักการศึกษา

๒๑.๑ ในกรณีที่มีเหตุผลอันสมควร นักศึกษาอาจยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาในภาคการศึกษาปกติใดภาคหนึ่งได้โดยได้รับอนุมัติจากคณบดี ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา

นักศึกษาจะต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพสำหรับภาคการศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

๒๑.๒ การลาพักการศึกษาในระหว่างภาคการศึกษา ให้ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่นักศึกษาขอลาพักภายในระยะเวลา ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายใน ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน ให้ลบบรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาไว้ทั้งหมดออกจากกระเปาะเรียน

(๒) กรณีที่นักศึกษาขอลาพักการศึกษา เมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๑) แต่ยังคงอยู่ใน ๑๐ สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติ หรือยังอยู่ใน ๔ สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อน ให้บันทึกอักษร W สำหรับรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาในภาคนั้นทุกวิชาไว้ในกระเปาะเรียน

(๓) การลาพักการศึกษาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม (๒) จะกระทำได้ในกรณีที่มีความจำเป็นอันมีอาจคาดหมายได้ นักศึกษาหรือผู้แทนจะต้องยื่นคำร้องพร้อมหลักฐานต่อคณบดีผ่านอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา หากคณบดีพิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นจริงก็ให้เสนออธิการบดีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

เมื่ออธิการบดีอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้แล้ว ให้บันทึกอักษร W ไว้ในกระเปาะเรียนของนักศึกษา

๒๑.๓ การลาพักการศึกษาติดต่อกันเกินกว่าสองภาคการศึกษาปกติจะกระทำมิได้ เว้นแต่มีเหตุผลอันสมควร และได้รับอนุมัติจากอธิการบดีเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ไม่นับภาคฤดูร้อน

๒๑.๔ นักศึกษาที่ถูกลงโทษให้พักการศึกษา ตามข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษาในภาคการศึกษาใด ให้บันทึกโทษนั้นไว้ในกระเปาะเรียน ซึ่งจะปรากฏในใบแจ้งผลการศึกษาด้วย ในกรณีนี้ให้ถือว่านักศึกษาผู้นั้นไม่ได้รับค่าระดับหรือจำนวนหน่วยกิตใดๆ ในภาคการศึกษานั้น

หากนักศึกษาถูกลงโทษให้พักการศึกษา ด้วยเหตุทุจริตในการสอบไล่ให้ถือว่าได้ค่าระดับ F ในรายวิชาที่ทุจริตในการสอบไล่

ในกรณีที่ได้มีการประกาศคำสั่งของมหาวิทยาลัย ให้นักศึกษาพักการศึกษาภายหลังวันลงทะเบียนศึกษารายวิชาของภาคถัดไป ให้ถือว่าการลงทะเบียนวิชาทั้งหมดเป็นโมฆะ ในกรณีนี้มหาวิทยาลัยจะคืนเงินค่าลงทะเบียนศึกษารายวิชาให้เต็มจำนวน แต่นักศึกษาต้องเสียค่าธรรมเนียมเพื่อรักษาสถานภาพ

๒๑.๕ การลาพักการศึกษาไม่ว่าด้วยเหตุใดๆ การถูกให้พักการศึกษาและการกลับเข้าศึกษาใหม่ ไม่เป็นเหตุให้ขยายระยะเวลาที่นักศึกษาต้องศึกษาให้สำเร็จ ตามหลักสูตรตามที่ได้ระบุไว้ในข้อ ๗

ข้อ ๒๒. ค่าธรรมเนียม

นักศึกษา จะต้องชำระค่าธรรมเนียมตามระเบียบมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อ ๒๓. การขอคืนค่าธรรมเนียม

๒๓.๑ นักศึกษาที่ขอถอนรายวิชา เนื่องจากมหาวิทยาลัย ประกาศงดการสอนรายวิชานั้น หรือเพราะผลกระทบจากการประกาศเปลี่ยนแปลงการสอนรายวิชาหนึ่ง ที่มีต่อการลงทะเบียนศึกษารายวิชาอื่น มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมลงทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาได้เต็มจำนวน

๒๓.๒ นักศึกษาที่ขอถอนรายวิชาภายใน ๑๔ วันแรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายใน ๗ วันแรกของภาคฤดูร้อน มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมลงทะเบียนศึกษารายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาได้ครึ่งหนึ่ง

๒๓.๓ นักศึกษาที่ขอถอนรายวิชาเมื่อพ้นกำหนดเวลาตาม ๒๓.๒ ไม่มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมลงทะเบียนรายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษา

๒๓.๔ นักศึกษาที่ลาพักการศึกษาตามข้อ ๒๑.๒ ไม่มีสิทธิขอคืนค่าธรรมเนียมลงทะเบียนรายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษา แต่ไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมการรักษาสถานภาพนักศึกษาในภาคการศึกษานั้น

๒๓.๕ นักศึกษาจะต้องยื่นคำขอคืนค่าธรรมเนียมลงทะเบียนรายวิชาและค่าธรรมเนียมการใช้อุปกรณ์การศึกษาภายใน ๓๐ วัน นับจากวันเปิดภาคการศึกษา

ข้อ ๒๔. การพ้นสภาพนักศึกษา

การพ้นสภาพนักศึกษา ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๒๔.๑ ตาย

๒๔.๒ ลาออก นักศึกษาผู้ใดประสงค์จะลาออกจากสถานภาพนักศึกษา ให้ยื่นคำร้องแสดงเหตุผลต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้อำนวยการบัณฑิตศึกษา เพื่อเสนอให้คณะบดีพิจารณาอนุมัติต่อไป

๒๔.๓ ขาดคุณสมบัติของผู้สมัครเข้าเป็นนักศึกษา

๒๔.๔ ถูกถอนชื่อออกจากทะเบียนนักศึกษา ในกรณีต่างๆ ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ข้อ ๒๕. เงื่อนไขการรับปริญญา

๒๕.๑^๖ มหาวิทยาลัยจะเสนอชื่อนักศึกษาผู้นั้นขออนุมัติปริญญาจากสภามหาวิทยาลัย หลังจากทีมหาวิทยาลัยได้ตรวจสอบเงื่อนไขดังต่อไปนี้โดยครบถ้วนแล้ว คือ

๒๕.๑.๑ ได้ศึกษาวิชาต่างๆครบตามหลักสูตรและมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่าที่หลักสูตรได้กำหนดไว้

๒๕.๑.๒ ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า ๓.๐๐

๒๕.๑.๓ ได้ค่าระดับ P ในการสอบประมวลวิชา (ถ้ามี)

๒๕.๑.๔ ได้ระดับ P ในการสอบภาษาต่างประเทศตามหลักสูตร (ยกเว้นหลักสูตรที่สอนเป็นภาษาต่างประเทศ)

๒๕.๑.๕ ได้ระดับ P ในการสอบวัดคุณสมบัติสำหรับการศึกษาตามหลักสูตรชั้นปริญญาตรีบัณฑิต

๒๕.๑.๖ ได้ระดับ S ในการสอบวิทยานิพนธ์ (ถ้ามี) และนำส่งวิทยานิพนธ์ฉบับสมบูรณ์ที่พิมพ์เย็บเล่มเรียบร้อยแล้วพร้อมกับบันทึกวิทยานิพนธ์ฉบับเต็ม (full text) ลงในสื่อบันทึกประเภทแผ่น CD ให้มหาวิทยาลัย

๒๕.๑.๗ มีการเผยแพร่ผลงานวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยไปกว่าหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ก) หลักสูตรชั้นปริญญาโทบัณฑิต แผน ก แผนการศึกษาที่เน้นวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์

ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรือดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการ หรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (Proceeding)

ข) หลักสูตรชั้นปริญญาตรีบัณฑิต

ผลงานวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรือดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารหรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (Peer Review) ก่อนการตีพิมพ์และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น

๒๕.๑.๘ ได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นๆ ตามที่คณะและหลักสูตรกำหนด

๒๕.๑.๙ ชำระหนี้สินทั้งหมดต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

๒๕.๒ เมื่อสิ้นภาคการศึกษาภาคหนึ่งๆ มหาวิทยาลัยจะเสนอรายชื่อนักศึกษาที่มีสิทธิได้รับการเสนอชื่อเพื่อรับปริญญาในสาขาวิชาต่างๆ เพื่อขออนุมัติปริญญาจากสภามหาวิทยาลัย

^๖ ข้อ ๒๕.๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐

สำหรับภาคการศึกษาที่คาดว่าจะเป็นภาคสุดท้ายที่จะสำเร็จการศึกษา ให้นักศึกษาทำหนังสือยื่นต่อมหาวิทยาลัยภายใน ๓๐ วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา เพื่อขอให้มหาวิทยาลัยเสนอชื่อนักศึกษาและขออนุมัติปริญญาต่อสภามหาวิทยาลัย เมื่อเสร็จสิ้นภาคการศึกษานั้น ผู้ที่มีได้ยื่นหนังสือดังกล่าวอาจจะได้รับการพิจารณาเสนอชื่อในภาคการศึกษาถัดไปได้

ข้อ ๒๖. ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้และเพื่อการนี้ให้มีอำนาจออกระเบียบและประกาศได้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

(ลงนาม) นายเยาว์ ชัยเสรี
(ศาสตราจารย์ คุณหญิงนางเยาว์ ชัยเสรี)
นายกสภามหาวิทยาลัย

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕^๗
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๐^๘
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑^๙
ข้อบังคับมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑^{๑๐}

งานพัฒนาหลักสูตรและบริหารการศึกษา กองบริการการศึกษา/ จัดทำ
โทร. ๐-๒๕๖๔-๔๔๔๐ ต่อ ๑๘๒๒-๑๘๒๔
๘ มีนาคม ๒๕๕๕

^๗ ประกาศ ณ พ.ศ. ๒๕๔๕

^๘ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

^๙ ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๑๐} ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑